

AUGUST CUPPENS WANDELING

Loksbergen is een fris-landelijk dorpje, in 't hartje van het heuvelend Hageland dat August Cuppens zo heerlijk bezong:

O zoete gouw, ons Hageland,
zo lieflijk zacht-geheveld,
O groene streek, waar 't allen kant,
het boomgeblaârte keuvelt ...
O frisse, malse Velpezomen,
zo stil, zo goed om langs te dromen,
lief Hageland!

Hoe geuren in het lentetij
uw pruim en kersbloemen
waarin de nijvre honigbij
zit, heel den dag, te zoemen!
Dan zijn uw dorpkens paradijzen,
uw eikenbossen zangpaleizen,
schoon Hageland!

Zo stil, zo zedig zijt ge wel
als 't hoofddoek uwer vrouwen;
blijmoedig, als het kleurenspeel,
dat wemelt in zijn vouwen;
o blijf getrouw aan reine zeden,
aan stille vreugd, die bloem des vreden ...
vroom Hageland!

August Coppens was voor zijn mensen de goede herder. In zijn prachtlied 'Ik ben de goede herder' heeft hij zijn eigen ten voeten uit getekend:

Ik ben de goede herder, die zijn schapen
mint,
die 't kleinste lam vertroetelt
als een eigen kind

En op mijn roepend stemgeluid
gaan al mijn schapen in en uit ...
O schaapkens al! O heerde mijn!
Waar zou toch beter Herder zijn?

Ik ben de Goede Herder, hen mijn scha-
pen lief,

ik weer van hen de wolven en den lozen
dief.

Ik laat mijn leven en mijn bloed
voor ieder schaapke dat ik hoed ...
O schaapkens al! O heerde mijn!
Waar zou toch beter Herder zijn?

O gij, verdwaalde schapen, waarom doolt
ge rond?

Zo verre van uw Herder over barren
grond

Ach! Op mijn roepend stemgeluid
komt allen! Blijft niet langer uit ...

In 1910 werd dit prachtlied geschreven op aanvraag van de E.P. Jezuieten te Gent, ter gelegenheid van het vijftigjarig jubelfeest der plechtige kroning van O.L.Vrouw van Vlaanderen. Het lied vond weerklank in 't hart van ons Vlaamse volk en genoot steeds een stijgend succes. Toen 't pastoorke dit Marialied had gedicht zong hij het de eerste maal voor in 't kranske te Beringen. 'Stuur dat lied maar de wereld in, dat zal zijn weg wel maken!', verzekerden hem zijn vrienden. En of ze gelijk hadden!

Liefde gaf U duizend namen,
groot en edel, schoon en zoet,
maar geen één die 't hart der Vlamen
even hoog verblijden doet.
Als de naam, o Moeder Maagd
die Gij in ons landje draagt,
Schoner klinkt hij dan al d'andren.
Onze Lieve Vrouw van Vlaand'ren.

Waar men ga, langs Vlaamse wegen,
oude hoeve, huis of tronk,
komt men U, Maria, tegen,
staat uw beeltenis ten pronk
Lacht ons toe uit lindegroen,
bloemenkrans of blij festoen
Moge 't nimmer hier verand'ren
O Gij, Lieve Vrouw van Vlaand'ren.

Blijf in 't Vlaamse harte tronen,
als de hoogste Koningin,
als de beste Moeder wonen
in elk Vlaamse huisgezin.
Sta ons bij in alle nood,
Nu, en in het uur der dood.
Ons, Uw kind'ren, en ook d'and'ren
Liefste Lieve Vrouw van Vlaand'ren.

Dag nachtegaal, zijt ge ook weer daar!

en komt gij op de twijgen
in deze schoonsten tijd van 't jaar
uw klankenperels rijgen!

Dag nachtegaal, gij maakt ons blij

Dag lieve zanger van de Mei!

Nu gaat ge veertig dagen lang
het wonderbeksken roeren
met uwen allerschoonste zang
en groot en klein vervoeren
met uw getril en waterslag
en keelgerinkel, heel den dag.

O kleine, rosse nachtegaal,
uw bruine, heldere ogen
uw wonder keeltje, uw tong en taal
het wen ook 'al ten hoge!
Wat vreugd en schoonheid delgt en dooft
de stouterd, die uw nestje rooft!

En als we lang in 't bedje zijn,
zult ge maar blijven fluiten
den gansen nacht, bij maneschijn,
dat 't kettert op de ruiten
dat vader niet kan slapen gaan
maar, luistrend, kijkt de sterren aan!

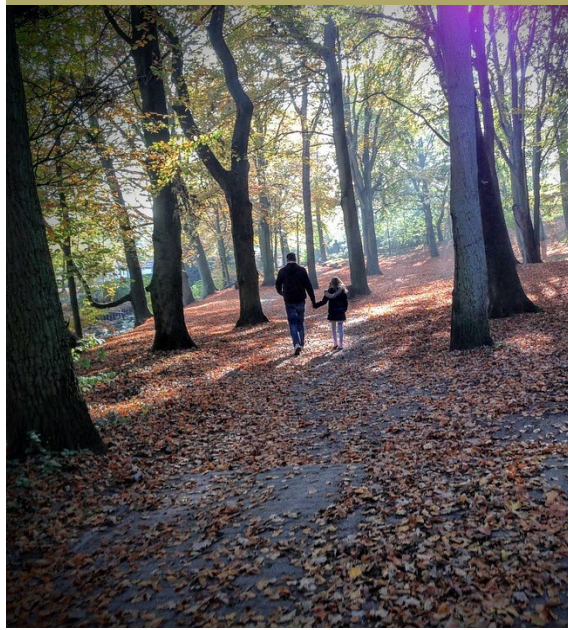
Het aardig Mieke Pruimemond
ziet hele dagen zuur
ze nijpt de kat en schopt den hond
z'en heeft noch rust noch duur!
Haar oogskens blauw – die kijken grauw
haar lippekes verbleken
als vader niet, noch moeder 't ziet
dan laat ze haar traantjes leken
Ach aardig Mieke Pruimemond
is 't hartje wel gezond?

Haar moeder koopt een zijden kled
een fraaien pluimendoed,
het baat geen zier aan Miekens leed
wat of zij koopt of doet!
Ons Mieke pruilt – en zucht en huilt
veel erger dan tevoren
geen kled, hoe mooi, geen pronk of tooi
kan 't meisje meer bekoren ...
Ach aardig Mieke Pruimemond
uw hartje is niet gezond!

Haar vader is een wijze man
hij zit, hij rookt en denkt:
“Ik weet, paf! paf! het fijne ervan
en wat ons Mieke krenkt!
Ons Mieke is paf! paf! gewis
van grote min ontstoken
Voor buurman Toon, zijn jongsten zoon!
Dit heb ik al geroken ...
Mijn aardig Mieke Pruimemond
uw hartje is niet gezond! ...

“Ik heb den flinken jongen gast
“Vanavond, Mieke Pruimemond,
zo dikwijls al bezien,
komt onze buurman Toon
hij lijdt, me dunkt, zo groten last
beslaat den koekebak terstond!
als Mieke zelf misschien! ...”
met Pier zijn jongsten zoon ...
en vader gaat, na kort beraad,
en Pier heeft mij gevraagd
zijn buurman Toon verzoeken
of gij zijn vrouwke lief wilt wezen?”
hem en zijn Pier – op hesp en bier
“O ja! O ja! roept Mieke dra
en warme pannekoeken.
haar kuurtjes zijn genezen! ...

Wie weet wordt Mieke Pruimemond
Nu wordt ze Mieke Rozemond
haar hartje niet gezond?
en 't hartje is weer gezond!

Klavidder, klavedder,
De klompjes gaan en staan
En slaan àl op de baan
Zo fijn op maat
Dat heel de straat
vol stappende soldaatjes gaat!

Klavidder, klavedder,
Roert been en voet
het doet aan bloed
en spieren goed
stap flink op maat
dat heel de straat
vol dappere soldaatjes gaat!

Klavidder, klavedder,
Van kop tot teen
is 't warm nu
in ons lijf en leên
Stap vast op maat
dat heel de straat

Stad HALEN

Markt 14 . 3545 Halen

© 2020

Een uitgave van stad Halen.